

Bevis for Hustruens Ejendomsret over udlagte Effekter

K. Nr. 1039/14 af 11 I 15).

—o—

Mellem en i Aaret 1915 falleret Mand og dennes Hustru blev der den 7. Juni 1912 oprettet en Ægtepagt, hvorved det bl. a. bestemtes, at Formuefællesskabet mellem Ægtefællerne fuldstændigt skulde ophæves, og at hvad hver af Ægtefællerne erhvervede „ved Køb, Arv, Gave, Selverhverv eller paa anden Maade“ skulde være dens Særeje. Efter Begæring af en af Mandens Kreditorer ifølge et for Forligskommissionen ratihaberet Forlig blev der under 2. Maj 1914 foretaget Udlæg i forskellige i Ægtefællernes fælles Hjem beroende Indbogenstande, om hvilke Manden imidlertid anførte, at de var hans Hustrus Særeje, og Hustruen appellerede derefter Udlægsforretningen til Overretten. Under Appelssagen var det ubestridt, at de paagældende Genstande var erhvervede efter Ægtepagtens Oprettelse, og det blev derhos af Hustruen anbragt, at de var indkøbte af hende for hendes selverhvervede Midler, i hvilken Henseende hun anførte, at hun for egen Regning har fortsat den af hendes Mand før hans Konkurs drevne Skræderforretning, og at hun, efter at Forretningen er overgaaet til et Aktieselskab, er Hovedaktionær heri. Det hedder nu i Dommen: „Efter Indholdet af den ovennævnte Ægtepagt kan der — i alt Fald under Hensyn til, at Manden er Fallent — ingen særlig Formodning være for, at de udlagte Genstande tilhører ham. Da nu Appellantinden har fremlagt paa hendes Navn lydende Kvitteringer for Betalingen af samtlige udlagte Effekter, og da Udlægshaveren intet af Betydning har anført til Støtte for, at disse dog skulde være købt af hendes Mand, maa det antages, at Effekterne tilhører Appellantinden.“ Udlægget blev derfor ophævet.

Nogle Betragtninger fra en Husmoder.

Et Par Artikler fra „Husassistenten“.

Jeg har faaet tilsendt et Numer af „Husassistenten“ med Anmodning om at give min „Husassistent“ det. Det skal være hende vel undt, men jeg kunde nok have Lyst til at gøre nogle Bemærkninger, da der er Ting i Bladet, jeg ikke synes bør staa uimodsagt. Bladet har et Par Artikler, som indeholder en harmglødende Protest mod de Husmødre, som misbruger deres Piger. „Hver Dag i denne Tid“, skriver Bladet, „modtager vi paa vort Kontor Meddelelser fra Husassistenter, der paa forskellige Maader bliver misbrugte i deres Pladser, og man maa spørge: Hvad er Grunden? Er det Husassistenterne, der er ved at vaagne og derfor nu mindre end tidligere vil finde sig i de daarlige Forhold, som fra mange Sider bydes dem. Eller er det Husmødrene, som benytter sig af Situationen i Øjeblikket til at udnytte og misbruge de huslige Kvinder „En tredje Grund for dette beklagelige Forhold kan Bladet aabenbart ikke forestille sig, men vi andre kunde jo tænke os den Mulighed, at det var, fordi de unge Piger ikke gjorde deres Arbejde godt. — For at man ikke skal tro, at jeg tager Ordet, fordi jeg føler mig truffet, vil jeg forudskikke den Bemærkning, at jeg har haft mine to sidste Husfrøken i henholdsvis 4½ og 4 Aar. Om det udelukkende var deres Skyld, at de blev der saa længe, vil jeg lade staa hen.

Mon det dog ikke er at tage Sagen an fra den forkerte Ende, naar Bladet saa ubetinget anbefaler Pigerne at staa paa deres Ret, og var det ikke rimeligere at anbefale dem først og fremmest at gøre deres Pligt.

Man maa huske paa, at der er faa Fag af dem, der ikke fordrer nogen ubetinget For-Uddannelse, hvor Arbejdet betales saa godt, især naar man tager i Betragtning, at der betales Løn i Læretiden, og at Lønnen kun i ringe Grad retter sig efter Kvalifikationerne. Ofte kan en ung Pige intet, naar hun tager Plads. Undertiden kan hun noget, og hun er da i Reglen saa imponeret af sig selv, at hun føler sig højt hævet over det at lære noget af en ældre, erfaren Husmoder. Jeg havde engang en Pige, der blev meget fornærmet, da jeg

fortalte hende, at tykt Glas sprang lettere end tyndt. Da jeg prøvede paa at forklare hende Fænomenet, saa hun kun overlegent paa mig. Hun vidste bedre Besked, hun var jo „udlært“.

Men hvad enten de kan noget eller ikke noget, saa er der en Ting, de aldrig har lært, og det er de aller elementæreste Begreber om Renlighed, og ingen Magt paa Jorden kan faa deres ganske midelalderlige Forestillinger om den Ting pillet ud af dem. De kommer ofte fra Hjem, hvor Renligheden (og Hygiejnen) — i hvert Fald den, som ikke ses — spiller en saare underordnet Rolle, og de betragter os andre som gale, fordi vor Opfattelse ikke falder sammen med deres. Det kan dog næppe kaldes overdreven Pertentlighed, at man ikke synes om, at Pigen sætter Strømper i Blød i Opvaskeballen, koger Lommetørklæder i Suppegryden eller skraber Bunden af et uundværligt Sovekammermøbel med en Bordkniv. (Alle disse Tilfælde er hændt i gode Huse af mit nære Bekendtskab med velanbefalede Piger, og i alle disse Tilfælde blev de meget forbavsede over, at en Husmoder kunde have noget at indvende derimod). Jeg har set mange anbefalinger for Piger, men jeg har aldrig set nogen, hvor der stod, at den unge Pige var propper. Det er et Punkt, som vi Husmødre er nødt til at gaa let hen over, naar vi skal skrive en anbefaling.

Jeg tvivler ikke om, at der findes daarlige og fordringsfulde Husmødre, men jeg er vis paa, at der findes langt flere daarlige og samvittighedsløse Piger. Jeg ved ogsaa, at der findes udmærkede og helt igennem samvittighedsfulde Piger — jeg har bl. a. kendt saadanne i mit Barndomshjem — men jeg er lige saa overbevist om, at for Piger som dem, jeg tænker paa, vil det være Verdens letteste Sag at skaffe sig gode Pladser — dem skal vi nok holde paa. Og derfor er det, jeg vilde foreslå Bladet, naar de vil lære de unge Piger at skaffe sig deres Ret, at begynde med at lære dem at gøre deres Pligt. Lær dem, at i enhver underordnet Stilling er man underkastet Kontrol. En Lærerinde i en Skole, en Maskinskriverske